
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 11/7(115), 46-61

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wolne wnioski

W wolnych wnioskach dziekan Buchała zgłosił wniosek, aby Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła podziękowanie za dotychczasową pracę wszystkim tym adwokatom, którzy pełnili funkcje w Naczelnej Radzie Adwokackiej.

Wniosek ten przyjęto jednomyślnie.

Na tym porządek dzienny wyczerpano i Prezes dr Godlewski zamknął posiedzenie.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Z inicjatywy Rady Adwokackiej i Zrzeszenia Prawników Polskich zorganizowany został w dniach 9 i 10 czerwca br. w Białymstoku konkurs krasomówczy, w którym mogli wziąć udział młodzi prawnicy z całego województwa. Do konkursu zgłosiło się 16 kandydatów: aplikantów adwokackich, sądowych i prokuratorskich.

Przedmiotem przemówień były specjalnie opracowane stany faktyczne oparte na autentycznych sprawach sądowych z dawnych lat. Każdy kandydat miał możliwość zapoznania się z materiałami sprawy kilka tygodni wcześniej i mógł wybrać mowę obrończą lub oskarżycielską.

Pierwszą nagrodę zdobył aplikant sądowy Kirejczyk z Elku. Najlepszym z aplikantów adwokackich okazał się Zdzisław Tołczyk z Białegostoku.

Z ramienia Rady Adwokackiej w skład sądu konkursowego wchodził adw. Mikołaj Kłajewski, a organizacją kierowali adwokaci Ryszard Koziara i Albin Małiński.

Aplikantów adwokackich przygotowywał do konkursu adw. Kazimierz Ellert. Konkurs cieszył się dużą popularnością w społeczeństwie Białegostoku i stał się poważnym wydarzeniem w życiu prawniczym województwa.

Izba bydgoska

W dniu 7 maja 1967 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy.

Otwarcia dokonał dziekan Rady Adwokackiej adw. Bernard Cisewski, który powitał przybyłych na Zgromadzenie przedstawicieli: Ministra Sprawiedliwości — radcę Ministra Marię Matwinową, Naczelnej Rady Adwokackiej — adw.

Witolda Dąbrowskiego, Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Bydgoszczy — Stanisława Wiśniewskiego, Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego — dra Kornaka, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — Wojciecha Chudańskiego, p.o. Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy — Mariana Szabełę, Prokuratora Wojewódzkiego — Stefana Pietruszkę, Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej — Edwarda Wyrostkiewicza oraz wszystkich zaproszonych gości i delegatów.

Po wyborze Przewodniczącego Zgromadzenia Delegatów oraz członków Prezydium, jak również Komisji Wyborczej, Skrutacyjnej i Wnioskowej, dziekan Bernard Cisewski w przemówieniu swym podkreślił, że wzorem lat ubiegłych szczegółowe sprawozdanie organów samorządu adwokackiego za rok 1966 zostało doręczone wszystkim delegatom na dzisiejsze Zgromadzenie.

Nawiązując do reformy adwokatury, dziekan wspomniał, że ustępująca Rada Adwokacka, mająca za sobą jednomyślne poparcie Izby bydgoskiej, przez cały trzyletni okres swej kadencji wcieliła w życie wszystkie przepisy ustawy o ustroju adwokatury wraz z przepisami wykonawczymi, regulaminami i instrukcjami.

Omawiając stosunki w zespołach adwokackich oraz rolę kierowników zespołów, dziekan Cisewski podkreślił konieczność kolektywnej pracy w zespołach adwokackich i większego w tym zakresie zaangażowania się kierowników zespołów i zebrań zespołów, co niewątpliwie podniesie poziom pracy zawodowej i etycznej członków zespołów.

Następnie dziekan Cisewski omówił potrzebę zapewnienia pomocy technicznej dla zespołów adwokackich, by uwolnić adwokata w jego pracy zawodowej od balastu różnych zajęć i prac technicznych, odrywających go od właściwej pracy adwokackiej, i wyraził przekonanie, że zarówno Naczelna Rada Adwokacka, jak i Ministerstwo Sprawiedliwości uwzględnią te słuszne dezyderaty wszystkich adwokatów Izby bydgoskiej przy ostatecznym opracowaniu nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagradzania adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych. Omawiając problem stałego podnoszenia poziomu kultury sądownictwa i konieczność przestrzegania przez wszystkie czynniki wymiaru sprawiedliwości zasady wzajemnego szacunku i pełnego doceniania roli i funkcji adwokatów w procesie, dziekan Cisewski nadmienił, że w zasadzie wzajemne stosunki między adwokatami, a magistraturą i prokuraturą są poprawne, a sporadyczne wypadki nieprzestrzegania wzajemnego szacunku i niedoceniania roli adwokata w procesie wymagają — w razie stwierdzenia rzeczywistego naruszenia tych zasad — zajęcia odpowiedniego stanowiska, które jeśli chodzi o rolę Rady Adwokackiej, może mieć jedynie charakter interwencyjny.

Omawiając następnie sprawy bytowe, dziekan Cisewski podkreślił z uznaniem, że szereg postulatów w tej dziedzinie zostało już zrealizowanych, a inne znajdują się w trakcie realizacji. Tak więc w Dzienniku Ustaw Nr 13 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 1967 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń adwokatów-członków zespołów adwokackich. Z dniem 19 kwietnia 1967 r. wszedł w życie Regulamin Funduszu Urlopowego. Uchwalony też został nowy regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, zatwierdzony decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 kwietnia 1967 r.

Na zakończenie dziekan Cisewski podkreślił, że w Izbie bydgoskiej od lat realizowany jest w szerokiej mierze zakres szkolenia zawodowego adwokatów oraz kształcenia aplikantów, gdyż prawie na każdym zebraniu zespołu jest wygłoszany referat (a czasem i koreferat) na temat aktualnych praktycznych zagadnień.

prawnych oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego. Ponadto Rada Adwokacka organizowała od roku 1964 systematyczne prelekcje z dziedziny nowych kodyfikacji cywilnych — i to zarówno w Bydgoszczy, w siedzibie Rady, jak i w Toruniu — dla adwokatów zamieszkałych w tych miejscowościach oraz w sąsiednich powiatach.

Po referacie dziękana Cisewskiego tow. Stanisław Wiśniewski z Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Bydgoszczy podkreślił w swoim wystąpieniu, że rozwój dalszej demokratyzacji w samorządzie adwokackim wymaga prowadzenia otwartej dyskusji pozbawionej osobistych animozji, dyskusji twórczej, która z pozycji społecznych może przynieść realne korzyści.

Powołany Komitet Wyborczy Frontu Jedności Narodu spośród członków Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, członków stronnictw politycznych oraz bezpartyjnych omówił w swoich wystąpieniach zarówno sprawy z zakresu samorządu adwokackiego, jak i kwestie ogólne, dotyczące całego społeczeństwa budującego socjalizm.

Tow. Wiśniewski nadmienił, że Wydział Administracyjny Komitetu Wojewódzkiego ocenia dotychczasową pracę Rady Adwokackiej w Bydgoszczy jako właściwą, zwłaszcza jeśli chodzi o pełną realizację ustawy o ustroju adwokatury. Jeżeli tu i ówdzie widzi się jeszcze pewne mankamenty, to ich usunięcie jest uzależnione od większej aktywności zespołów adwokackich, które powinny również w większej mierze używać swej wiedzy różnym organizacjom społecznym.

Kończąc swoje wystąpienie, tow. Wiśniewski życzył delegatom pomyślnych obrad oraz dokonania takich wyborów, żeby nowe władze samorządu adwokackiego jak najlepiej służyły Polsce Ludowej oraz interesom adwokatury.

Prezes Marian Szabela podkreślił, że chociaż od wprowadzenia nowej ustawy o ustroju adwokatury upłynęło dopiero 3 lata i 4 miesiące, to jednak dzięki wysiłkom organów samorządu adwokackiego zrobiono dużo, zwłaszcza w dziedzinie poprawy w wykonywaniu zawodu adwokata, a także w kształtowaniu jego codziennej postawy. Ścisłe współdziałanie między sądem, adwokatą i innymi organami wymiaru sprawiedliwości wymaga systematycznego podnoszenia poziomu zawodowego i etyczno-moralnego adwokata, a także jego postawy społeczno-politycznej. Podkreślając, że w zasadzie kultura rozpraw sądowych jest na właściwym poziomie, mówca wspominał jednocześnie o tym, że zachodzące niekiedy konflikty między sądem a adwokatą mogą i powinny być omawiane na wspólnych spotkaniach kierownictwa Sądu Wojewódzkiego i adwokatury, ewentualnie z udziałem jeszcze egzekutywy POP przy Sądzie Wojewódzkim i Radzie Adwokackiej, gdyż taka właśnie wymiana poglądów i wzajemnej konsultacji może likwidować w zarodku wszelkie konflikty i stworzyć atmosferę rzeczową pomiędzy poszczególnymi ogniwami, w pełni harmonijną dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

Prezes Szabela zakończył swoje przemówienie życzeniem skierowanym pod adresem delegatów, by dokonali trafnych wyborów, by przyszła Rada Adwokacka mogła jeszcze lepiej realizować swoje ustawowe zadania w zakresie realizacji ustawy o ustroju adwokatury, a tym samym w podnoszeniu rangi zawodu adwokata w społeczeństwie.

Dr Kornak, sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego, podkreślił w swoim przemówieniu społeczną rangę i wagę zawodu adwokata, który to zawód wymaga nie tylko pełnej słuszności w ocenie zachodzących zjawisk i dużej prawidłowości w stawianiu spraw, ale przede wszystkim zawodowej uczciwości i rzetelności. Mówca, życząc mądrego wyboru nowych władz, wyraził życzenie, by

nowa Rada Adwokacka w pełniejszej mierze niż dotychczas skonsolidowała środowisko do zadań dla dobra społeczeństwa i całej adwokatury.

Adw. Witold Dąbrowski, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, zwrócił uwagę na konieczność większego uspołecznienia pracy w zespołach, a także podnoszenia własnych kwalifikacji zawodowych. Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła w tym zakresie pewne zasady, ale każda Rada terenowa powinna rozpracować te uchwały zgodnie z potrzebami swego terenu. Przede wszystkim należy prowadzić działalność szkoleniową w zespołach, a także organizować na szczęblu Rady zebrania dyskusyjne oraz tzw. kurso-konferencje, na których będzie się omawiać różne zagadnienia z udziałem prelegenta.

Radca Ministra Sprawiedliwości Maria Matwinowa w wystąpieniu swoim podkreśliła, że dyskusja na dzisiejszym Zgromadzeniu Delegatów miała charakter rzeczowy. W styczniu 1967 r. odbyło się posiedzenie Kolegium Ministerstwa Sprawiedliwości i Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, na którym dokonano oceny trzyletniej działalności organów samorządu adwokatury w zakresie realizacji ustawy o ustroju adwokatury. Ogólnie mówiąc, ocena ta wypadła pozytywnie, przy uwzględnieniu — rzecz jasna — całego wysiłku i poczucia odpowiedzialności za wykonanie zadań, jakie postawiono przed samorządem. Przed nową Radą stoją poważne zadania w zakresie właściwej organizacji zespołów adwokackich, bo w zespołach realizuje się nowe reformy. Radca Matwinowa podkreśliła również konieczność stałego podnoszenia przez członków Izby kwalifikacji zawodowych, a także świadomości społeczno-politycznej, gdyż te czynniki gwarantują prawidłowe orzecznictwo sądowe. Izba bydgoska prowadzi szkolenie zawodowe zgodnie z instrukcją NRA i te formy szkolenia powinny być nadal kontynuowane.

Kończąc swoje wystąpienie, Radca Matwinowa przekazała pod adresem nowej Rady życzenia, by w społeczeństwie bydgoskim ugruntowała dobre imię adwokata jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości.

W dyskusji zabierali ponadto głos koledzy:

- Alojzy Szatkowski, który m. in. poruszył sprawę zbyt późnego wytypowania przez Komitet Wyborczy Frontu Jedności Narodu kandydatów do organów samorządu adwokackiego,
- Stanisław Malewski, który omówił działalność Komitetu Frontu Jedności Narodu — od dnia ukonstytuowania się jego w dniu 2 marca 1967 r. aż do chwili wytypowania kandydatów na zebraniu w dniu 3 maja 1967 r. — oraz organizowane zebrania przedwyborcze na terenie Izby bydgoskiej,
- Franciszek Wysocki, który omówił organizację zespołów adwokackich oraz skomplikowaną w swej problematyce pracę kierownika zespołu, a także konieczność położenia większego akcentu na kolektywność pracy członków zespołu,
- Tadeusz Piziewicz, który omówił rolę i funkcję adwokata jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości, kwestię kultury rozpraw sądowych oraz sprawę obron z urzędu, postulując m. in. konieczność równomiernego rozłożenia tego obowiązku na wszystkich członków Izby bydgoskiej,
- MarceLi Lityński, który m. in. omówił rangę zawodu adwokata, a także jego codzienną pracę społeczną wykonywaną zarówno w organizacjach społecznych, jak i systematycznie w codziennej pracy zawodowej, oraz realizację ustawy o ustroju adwokatury przez Radę Adwokacką w ciągu minionej trzyletniej kadencji,
- Jerzy Werner, który poruszył m. in. nowe akty ustawodawcze i rozporządzenia dotyczące wynagrodzenia adwokatów za wykonywane czynności zawodowe, postulując podwyższenie taksy adwokackiej, która by w większej mierze uwzględniała wkład pracy adwokata,

- Eugeniusz Glass, który poruszył m. in. pracę Komitetu Frontu Jedności Narodu i uczestniczenia członków Izby bydgoskiej w zebraniach organizowanych przez Front, a także pracę kierownika zespołu,
- Zygmunt Matecki, który omówił m. in. organizację pracy zawodowej adwokata - członka zespołu oraz pracę społeczną adwokata wykonywaną w różnych organizacjach społecznych.

Z kolei Zgromadzenie Delegatów udzieliło jednomyślnie ustępującej Radzie Adwokackiej absolutorium.

Zgromadzenie Delegatów przyjęło jednomyślnie rezolucję przedstawioną przez Komisję Wnioskową.

Po dokonaniu wyboru nowych władz Izby Wojewódzka **Rada Adwokacka** w Bydgoszcy ukonstytuowała się w dniu 17 maja 1967 r. w sposób następujący:

Dziekan	— adw. Jan Cieluch
Wicedziekan	— „ Wiktor Kalka
Sekretarz	— „ Zygmunt Łabuński
Skarbnik	— „ Władysław Sobieszczanski
Rzecznik dyscypl.	— „ Józef Łukasiewicz
Członek	— „ Bernard Cisewski
	— „ Kazimierz Gąsiorowski
	— „ Paweł Sobieszczyk
Prezes WKD	— „ Tadeusz Mędrzycki
Wiceprezes WKD	— „ Wojciech Dąbrowski

Przewodniczącym **Komisji Rewizyjnej** został adw. Edmund Sobociński.

Izba gdańska

W dniu 29 kwietnia 1967 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku.

Po otwarciu Zgromadzenia oraz po sprawozdaniu dziekana Rady, skarbnika, prezesa Komisji Dyscyplinarnej i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej rozwinęła się dyskusja, w której udział wzięli:

1. Adw. Zbigniew Cieśliński, który zarzucił, że Rada nie opracowała żadnego planu swej działalności. Działalność Rady należy rozpatrzyć pod kątem widzenia pracy społecznej, szkolenia zawodowego i przestrzegania zasad zespołowości zespołów adwokackich.
2. Adw. Janusz Kubicki, który podniósł zagadnienie roli adwokata w dzisiejszym ustroju społecznym. Działalność adwokatów nie polega na świadczeniu usług, gdyż adwokat musi występować jako czynnik ładu społecznego, rozładowując konflikt między obywatelem a Państwem.
3. Adw. Jarosław Ilnicki, który podkreślił charakter społeczny zespołów adwokackich, jednakże rozwinęciu się zespołowości stoją na przeszkodzie trudne warunki lokalowe. Mówca podkreślił szeroką działalność społeczną adwokatów, zarzucając jednak Radzie niedostateczną inicjatywę w tej dziedzinie.
4. Prokurator Wojewódzki Jan Miklas oświetlił od strony statystyki przestępczość na terenie województwa gdańskiego z ostatnich lat w porównaniu z danymi z okresu międzywojennego w Gdyni. Mówca podkreślił szczególnie niebezpiecz-

- ny charakter społeczny przestępczości nieletnich, apelując do adwokatów, aby wzięli czynny udział w działalności profilaktycznej w stosunku do tej przestępczości.
5. Adw. Gracjan Płocieniak, który zakwestionował celowość uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej o powołaniu zespołów specjalistycznych.
  6. Adw. Tadeusz Kobylański, który poddał krytyce sprawozdanie finansowe Rady, w szczególności w zakresie działalności Funduszu Wzajemnej Pomocy i Funduszu Lokalowego.
  7. Przedstawiciel KW PZPR w Gdańsku tow. Józef Morawski, który podkreślił słusność tez zawartych w sprawozdaniu dziekana Rady, w szczególności jeśli chodzi o cenę niebezpieczeństwa ze strony sił neofaszystowskich w NRF. Mówca omówił pozytywnie społeczną działalność adwokatury. Oceniając pozytywnie działalność Rady Adwokackiej, mówca podkreślił konieczność stosowania większej kontroli ze strony rady nad realizacją ustawy o ustroju adwokatury przez zespoły adwokackie.
  8. Prezes Sądu Wojewódzkiego Józef Walczyński, który stwierdził, że poziom adwokatury gdańskiej uległ znacznemu wzrostowi, co — jego zdaniem — jest wynikiem należytej działalności Rady Adwokackiej.
  9. Przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej prezes Franciszek Sadurski, który podkreślił, że działalność Rady Adwokackiej polega przede wszystkim na realizacji ustawy o ustroju adwokatury i to zagadnienie musi być nicią przewodnią wszelkich poczynań organów samorządu adwokackiego. Praca adwokata ma niewątpliwie charakter indywidualny, jednakże doskonale daje się zmieścić w ramach zespołowości, która tę pracę ułatwia, organizuje i ulepsza. Mówca podkreślił, że wysiłek ze strony Rady Gdańskiej był duży. Potrafiła ona lepiej i skuteczniej nawiązać kontakt z czynnikami politycznymi, administracyjnymi i społecznymi. Kwestia zespołów specjalistycznych została przez NRA rozwiązana prawidłowo, a uchwalony przez nią regulamin został zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości. O konieczności powołania takich zespołów zdecydowały wypadki, które zmusiły organy adwokatury do interwencji.
  10. Wiceprezes Okręg. Sądu Ubezp. Społecznych Paweł Kirsztejn, który wyraził podziękowanie pod adresem Rady Adwokackiej za dobrą współpracę adwokatów z tym Sądem. Sprawy załatwiane przez O.S.U.S. są trudne, dotyczą istotnych spraw życiowych ludzi chorych i starych i wkład adwokatury w prawidłowe rozstrzygnięcie tych spraw jest poważny.
  11. Przedstawiciel Min. Sprawiedliwości sędzia Józef Bober, który porównał charakter obecnych zespołów adwokackich z prototypem tych zespołów, wprowadzonym na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów. Obecny zespół adwokacki to taki zespół, który każdemu adwokatowi gwarantuje pracę opartą na bazie dobrego przygotowania do zawodu i zapewnia minimum egzystencji. Substytucje nie powinny być zjawiskiem powszechnym, lecz wyjątkowym, gdyż w zasadzie każdy adwokat powinien prowadzić tyle spraw, ile zdolny jest sam obsłużyć. W zespołach powinna być przeprowadzona zasada podziału pracy, i to według specjalizacji. Profil socjalistycznego zespołu powinien przejawiać się w tym, czy zespół zapewnia pracę każdemu członkowi, czy gwarantuje właściwe warunki pracy, czy w zespole panuje koleżeńska atmosfera, czy usługi prawne są na odpowiednim poziomie i czy zespół dba o warunki bytowe członków. Z zespołów trzeba zrobić socjalistyczny kolektyw pracy. Ministerstwo Sprawiedliwości chce bowiem, aby adwokatura była dobra, i robi wszystko, aby podnieść jej poziom.

12. Adw. Zdzisław Kminikowski, który podkreślił, że podstawową zasadą jest prawo oskarżonego do obrony i w związku z tym prawo do wyboru adwokata. Mówca zwrócił uwagę na wypowiedzi Sekretarza KC PZPR tow. Jaszczuka, który podkreślił konieczność właściwego doceniania roli adwokatów-radców prawnych w systemie gospodarki społecznoej.
13. Wicedziekan Rady adw. Stanisław Gołata, który omówił wyniki dotychczasowej akcji lokalowej dla zespołów adwokackich oraz zamierzenia w tym względzie na przyszłość. Dalej mówca podniósł sprawę stosunku Rady do zespołów adwokackich. Zespoły adwokackie są podstawową komórką samorządu adwokackiego i mają zagwarantowaną samodzielność. Z chwilą wejścia w życie ustawy o u.a., Rada Adwokacka wybrała drogę bezwzględnej realizacji tej ustawy, chociaż ma ona i dobre, i złe strony. Właściwa ocena tej ustawy pozwoli na osiągnięcie większego postępu z korzyścią zarówno dla Państwa, jak i dla samych adwokatów.
14. Adw. Kazimierz Kretowicz, który opierając się na art. 2 u. o u.a., omówił rolę i zadania adwokatury. Adwokatura powinna mieć większy wpływ na działalność ustawodawczą, gdyż mając bogate doświadczenie, mogłaby w sposób życiowy dopomóc w rozwiązywaniu wielu problemów prawnych.
15. Adw. Adam Gajewski, który stwierdził, że 30% ogółu adwokatów Izby gdańskiej wykonuje obsługę prawną jednostek gospodarki społecznoej. Mówca postulował, aby Rada Adwokacka większą troską objęła tych adwokatów, którzy wykonują funkcję radcy prawnego.
16. Adw. Dariusz Szymiec, który omówił zagadnienie pracy społecznej i kulturalnej, podkreślając rolę Rady Adwokackiej w ożywieniu w ostatnim okresie inicjatywy w tych dziedzinach.

Po dyskusji przedstawione zostały przez Przewodniczącego Komitetu Frontu Jedności Narodu kandydatury do organów samorządu adwokackiego oraz zgłoszone zostały kandydatury z sali, po czym nastąpiło głosowanie.

Na posiedzeniu w dniu 23 maja br. Rada Adwokacka ukonstytuowała się w następującym składzie:

Dziekan	— adw. Bronisław Augustyniak
Wicedziekan	— „ Tadeusz Iżycki
Sekretarz	— „ Ignacy Nowak
Skarbnik	— „ Anatoliusz Walicki
Rzecznik	— „ Stanisław Jakitowicz
Członek	— „ Janina Horbatowska
	— „ Graejan Płocieniak
	— „ Stanisław Gołata
Prezes Komisji Dyscyplinarnej	— „ Zdzisław Kminikowski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej	— „ Mieczysław Badowski

Izba katowicka

1. W dniu 15 maja 1967 r. odbyło się zebranie organizacyjne Koła TPPR przy Radzie Adwokackiej w Katowicach. Wybrano pięcioosobowy Zarząd z przewodniczącym adw. Henrykiem Milwiem, który wygłosił referat pt. „Wpływ Wielkiej Rewolucji Październikowej na kraje świata”.

2. W dniu 13 maja 1967 r. odbyło się posiedzenie organizacyjne Komisji do spraw radców prawnych, powołanej w nowej kadencji Rady Adwokackiej. W posiedzeniu wziął także udział dziekan adw. Henryk Holak.

Przewodniczący Komisji adw. Aleksander Czacki przedstawił zadania i plan pracy Komisji, a mianowicie: reprezentowanie interesów adwokatów-radców prawnych wobec Rady Adwokackiej, a za jej pośrednictwem — wobec władz i czynników politycznych, prowadzenie akcji doszkalania zawodowo-politycznego, współpraca z Komisją do spraw obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej przy Zarządzie Okręgu ZPP w Katowicach.

Dziekan Rady Adwokackiej przedstawił sprawę przygotowywanego spotkania adwokatów-radców prawnych z Sekretarzem KW PZPR Janem Lesiem.

3. W dniu 17 maja 1967 r. odbyło się zebranie organizacyjne Komisji Pracy Społecznej, na którym przewodniczący Komisji adw. Jerzy Tramer przedstawił zadania i plan pracy Komisji. Zadaniem Komisji nie jest wykonywanie pracy społecznej, lecz kierowanie nią i ewidencjonowanie. Poszczególnym członkom Komisji zlecono współpracę i organizowanie pracy społecznej adwokatów w takich organizacjach, jak PKFJN, PKOS, TPPER, ZBOWiD, LK, ZPP, KBZH oraz w radach narodowych.

4. W dniu 19 maja 1967 r. odbyło się otwarte zebranie POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, w którym wzięli udział nie tylko członkowie PZPR, ale i adwokaci bezpartyjni, członkowie zespołów adwokackich w Katowicach.

Referat sprawozdawczy wygłosił I Sekretarz POP adw. Miłosz Chmiel. Po referacie miała miejsce ożywiona dyskusja.

Izba koszalińska

W dniu 15 kwietnia 1967 r. obradowało w Koszalinie Zgromadzenie Delegatów Izby Koszalińskiej przy niemal 100%-owej obecności delegatów. Wzięli w nim ponadto udział przedstawiciele:

Ministerstwa Sprawiedliwości — w osobie Prezesa Sądu
Wojew. Z. Durkiewicza,

Naczelnej Rady Adwokackiej — w osobie Skarbnika NRA
adw. W. Dąbrowskiego,

KW PZPR w Koszalinie — w osobie M. Dutkiewicza,

WK SD i Zarz. Okr. ZPP w Koszalinie — w osobie wiceprezesa
Sądu Wojew. J. Pohorskiego,

Prokuratury Wojewódzkiej w Koszalinie — w osobie z-cy
Prok. Woj. Barszaka.

W sprawozdaniu dziekana Rady Adwokackiej w Koszalinie adw. J. Kowalaka omówiono węzłowe zadania samorządu adwokackiego w zakresie dalszej, systematycznej realizacji przepisów ustawy o ustroju adwokatury oraz osiągnięcia Rady w okresie 3-letniej kadencji. Do osiągnięć tych należy zaliczyć: zorganizowanie zespołów adwokackich, utworzenie dyżurnych punktów pomocy prawnej w małych miejscowościach, stałą kontrolę prawidłowości funkcjonowania zespołów i poziomu świadczonej przez adwokatów Izby pomocy prawnej, akcję urządzania lokali biurowych zespołów, coraz większe zaangażowanie członków Izby w pracach społecznych w różnych dziedzinach życia.

Dziekan poinformował następnie Zgromadzenie o tym, że Komitet Frontu Jedności przy Izbie przejął koordynację i dalszą aktywizację pracy społecznej adwokatów. W sprawozdaniu podano nazwiska jedenastu adwokatów wyróżniających się w pracy zawodowej, samorządowej i społecznej. Dziekan zaapelował o dopomożenie Radzie w jej działalności w drodze zdrowej krytyki.

W dyskusji nad sprawozdaniem dziekana i Komisji Rewizyjnej brak było w zasadzie elementów krytyki, gdyż Zgromadzenie jednogłośnie zatwierdziło sprawozdanie dziekana i udzieliło Radzie absolutorium. Jedynie sprawa tworzenia 3-osobowych zespołów adwokackich w małych miejscowościach, w których nie ma odpowiednich warunków bytowych, stała się kontrowersyjna, gdyż niektórzy delegaci uważali, że wystarczy dyżurne punkty pomocy prawnej.

W kwestiach finansowych delegaci-radcowie prawni domagali się obniżenia składki na potrzeby Izby od tej grupy adwokackiej.

Zgromadzenie ustaliło składkę procentową (zamiast dotychczasowej sztywnej składki) w wysokości 4,5% od obrotu, natomiast adwokatom-radcom prawnym obniżono składkę z 220 zł do 150 zł miesięcznie, zgodnie z wnioskiem Rady.

Skarbnik NRA adw. W. Dąbrowski w swym wystąpieniu omówił najważniejsze problemy wymagające rozwiązania przez władze samorządu adwokackiego w dziele realizowania reformy adwokatury zgodnie z polityką Państwa Ludowego oraz interesami adwokatury. Poruszył także sytuację finansową Izby i zapoznał Zgromadzenie z wysiłkami NRA zmierzającymi do poprawienia warunków bytowych adwokatury.

Prezes SW w Koszalinie Z. Durkiewicz wyraził dziekanowi i Radzie podziękowanie za owocną współpracę z kierownictwem Sądu Wojewódzkiego i wyraził nadzieję, że współpraca ta będzie układała się w dalszym ciągu dobrze.

Przedstawiciel KW PZPR M. Dutkiewicz podzielił stanowisko dziekana Kowalaka, że współpraca z Radą Adwokacką w minionej kadencji układała się jak najlepiej i ocenił wysoko zaangażowanie się adwokatów Izby koszalińskiej w różnych organizacjach społecznych.

Przedstawiciel WK SD i ZPP wiceprezes SW J. Pohorski również pozytywnie ocenił postawę i pracę społeczną adwokatów Izby koszalińskiej.

Przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej z-ca Prok. Wojew. Barszak całkowiecie solidaryzował się ze stanowiskiem przedmówców.

Zgromadzenie Delegatów dokonało następnie wyboru członków Rady Adwokackiej, Komisji Dyscyplinarnej i Komisji Rewizyjnej.

Wszyscy wybrani członkowie 3 organów Izby Adwokackiej byli zgłoszeni przez Komitet Frontu Jedności Narodu przy Izbie.

W dniu 22.IV.1967 r. ukonstytuowała się **Rada Adwokacka w Koszalinie** w sposób następujący:

Dziekan	— adw. Józef Kowalak
Wicedziekan	— „ Emil Turowski
Sekretarz	— „ Józef Filipowski
Skarbnik	— „ Janusz Panieński
Rzecznik Dyscypl.	— „ Stanisław Kmera
Członek Rady	— „ Jan Włodek-Banko
Prezes Kom. Disc.	— „ Zbigniew Brosz
Przewodniczący	
Komisji Rewizyjnej	— „ Tadeusz Parczewski.

Izba olsztyńska

W dniu 15 kwietnia 1967 roku odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie.

W Zgromadzeniu wzięli udział zaproszeni goście: kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Olsztynie — Jan Poznysz, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości — sędzia Józef Bober, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej — adw. Tadeusz Sarnowski, Prezes Sądu Wojewódzkiego — sędzia Henryk Szwarczkowski, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej — prok. Leon Wiśniewski, Prezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych — Witold Stronczyński, przedstawiciel WK ZSL — Aleksander Szlachetko, Sekretarz WK SD — Konstanty Usik.

Zgromadzeniu przewodniczył adw. Jerzy Przytocki.

Dziekan adw. Władysław Kordasiewicz złożył sprawozdanie z działalności ustępującej Rady, w którym szeroko omówił rolę i zadania samorządu adwokackiego, przebieg prac nad realizacją ustawy o ustroju adwokatury oraz poziom i jakość pracy zawodowej i społecznej adwokatów. Dziekan Kordasiewicz ocenił pozytywnie współpracę adwokatury z sądami i prokuraturą, a ponadto podkreślił potrzebę stałego podnoszenia kwalifikacji adwokatów przez systematyczne ich szkolenie.

W dyskusji nad sprawozdaniem zabierało głos wielu mówców.

Adw. Stanisław Zienkiewicz omówił znaczenie i wagę zawodu adwokackiego oraz potrzebę umiejętnego łączenia interesu jednostki z interesem społeczeństwa.

Prezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych Witold Stronczyński podkreślił potrzebę ułatwienia współpracy adwokatów z sądami ubezpieczeń społecznych. Ponieważ przepisy prawa ubezpieczeniowego są mało znane adwokatom, mówca zaproponował wydać wademecum ubezpieczeniowe, które by zawierało niezbędne minimum przepisów potrzebnych do prowadzenia spraw przed Trybunałem Ubezpiec. Społ.

Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej Tadeusz Pstrągowski poinformował, że ZPP w porozumieniu ze Zw. Zaw. Pr. Inst. Społ. powołało do życia Komisję Pomocy Prawnej. Udział adwokatów w tej pracy byłby wielce pożądany.

Adw. Tadeusz Malinowski, oceniając pozytywnie pracę ustępującej Rady, podkreślił także zasługi adwokatów, którzy przyczynili się do podniesienia rangi zawodu adwokackiego.

Wicoprokurator wojewódzki Leon Wiśniewski zaznaczył, że można zaobserwować widoczną poprawę postawy etycznej wśród adwokatów. Najlepszym tego dowodem jest stałe zmniejszanie się spraw dyscyplinarnych. Pożądane byłoby nawiązanie większej współpracy adwokatury z organami prokuratorskimi.

Przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Tadeusz Sarnowski podkreślił, że wprawdzie Rada w obecnej kadencji dużo zrobiła, jednakże przed nową Radą stoi jeszcze cały szereg poważnych zadań do spełnienia. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na właściwy dobór kierowników zespołów adwokackich pod względem ich kwalifikacji, poziomu etycznego i zawodowego. Obowiązki kierowników są szerokie. Oprócz pracy administracyjnej ciąży na nich odpowiedzialność za pracę członków zespołów i za poziom świadczonych przez zespół usług prawnych. Uwagę należy także zwrócić na polepszenie warunków lokalowych zespołów adwokackich i na poprawę warunków bytowych adwokatury.

Następnie adw. Sarnowski poświęcił dużo miejsca w swoim przemówieniu sprawie podniesienia autorytetu zawodu adwokackiego w Polsce Ludowej. Adwokatów

nie dających rękojmi należytego wykonywania zawodu należy bezwzględnie usuwać z szeregów adwokatury. Praca rzeczników i komisji dyscyplinarnych jest odpowiedzialna i powinna stać na najwyższym poziomie.

Kończąc swe przemówienie, adw. Sarnowski wezwał delegatów do oddania głosów na tych kandydatów, którzy będą mogli maksimum czasu poświęcić dla dobra adwokatury.

Przedstawiciel KW PZPR w Olsztynie Jan Poznysz podkreślił, że adwokatura jest współczynnikiem wymiaru sprawiedliwości, a to wkłada na nią bardzo poważne obowiązki. Ustawa o ustroju adwokatury z 1963 r. wyraźnie uwypukla rolę adwokata: prawnika i społecznika. Dobre imię adwokatura może zdobyć przez rzetelną pracę i właściwą postawę moralną. Niepokoi wciąż zbyt duża liczba spraw dyscyplinarnych, nie zadowala w pełni praca zespołów adwokackich.

W województwie olsztyńskim pewne trudności wynikają z niemożności łączenia stanowiska adwokata z funkcją radcy prawnego.

Zbyt długi wydaje się okres 5-letniej aplikacji adwokackiej. Zniechęca to niewątpliwie młodych prawników do wyboru zawodu adwokata.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości Józef Bober zaczął od tego, by uwypuklić dotychczasowe osiągnięcia Rady. Zarysował zarazem dalsze zadania władz samorządu. Należy — zdaniem mówcy — dalej postępować po drodze realizowania socjalistycznych zespołów adwokackich, należy traktować klientów jako klientów zespołu, a nie jako klientów poszczególnych adwokatów. Poziom pracy zespołu jest uzależniony od kwalifikacji jego członków i rzetelności ich pracy. Przestrzeganie zasad etyki podniesie autorytet adwokata u klienta. Praca Rady jest oceniana wysoko. Również zasługi adw. Gąsiorowskiego dla adwokatury olsztyńskiej są bezsprzeczne i należy mu się za to uznanie.

Wicedziekan adw. Gąsiorowski zwrócił uwagę na specyfikę zespołów Izby olsztyńskiej. Są to przeważnie zespoły małe, funkcja kierowników w takich zespołach jest trudna, a o specjalizacji w nich trudno mówić. Forma kontroli zawodowej nie jest jeszcze należyście wypracowana; wizytatorom brak wyspecjalizowania w tej dziedzinie.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Henryk Szwaczkowski podkreślił, że godność obrony należy do zasadniczych praw obywatelskich. Rola adwokata jest jedną z naczelnych, jeśli chodzi o kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Współpraca sądu z adwokatami olsztyńskimi dobrze się układa. W trosce o etykę zawodową i osobistą wypada zaznaczyć, że życie adwokata podobne jest życiu sędziego; nie jest ono życiem prywatnym.

Adw. Wiktor Hoffman poruszył problem warunków lokalowych w zespołach, a w szczególności w Moragu. Ponadto zgłosił dezyderat, by biuletyny i wyciągi z protokołów Naczelnej Rady Adwokackiej były przesyłane do wiadomości zespołów.

Adw. Antoni Ważyński poświęcił swe przemówienie problemowi złych warunków lokalowych w Iławie i braku zrozumienia roli adwokata ze strony terenowych władz administracyjnych.

Adw. Jerzy Przytocki poruszył sprawę zorganizowania ośrodka wypoczynkowego na Warmii i Mazurach i zwrócenia się o dotację na ten cel do Naczelnej Rady Adwokackiej.

W następnym punkcie porządku dziennego Zgromadzenie Delegatów udzieliło absolutorium ustępującej Radzie za rok 1966.

Z kolei adw. Stefan Leleń omówił regulamin Funduszu Wzajemnej Pomocy przy Radzie Adwokackiej.

Regulamin — wraz z poprawkami zgłoszonymi przez adw. Kaweckiego — został przyjęty jednogłośnie.

Następnie Zgromadzenie przyjęło projekty uchwał zgłoszone przez Komisję Wnioskową a dotyczące:

- 1) uznania adw. Zygmunta Jesionowskiego za zasłużonego dla adwokatury olsztyńskiej;
- 2) stwierdzenia, że adw. Stefan Gąsiorowski szczególnie zasłużył się Izbie Adwokackiej w Olsztynie jako organizator uspołecznionej adwokatury;
- 3) wystąpienia do Naczelnej Rady Adwokackiej o uzyskanie funduszy na zorganizowanie ośrodka wypoczynkowego;
- 4) poczynienia starań u władz na szczeblu wojewódzkim, aby spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego przyjęły na swych członków zespoły adwokackie.

Na zakończenie Przewodniczący Zgromadzenia ogłosił wyniki wyborów do organów Izby.

Nowe władze adwokatury olsztyńskiej ukonstytuowały się następująco:

Rada Adwokacka:

Dziekan	— adw. Władysław Kordasiewicz
Wicedziekan	— „ Stefan Leleń
Sekretarz	— „ Jan Pogorzelski
Skarbnik	— „ Kazimierz Markowski
Rzecznik Dyscypl.	— „ Michał Krakowski
Członek	— „ Antoni Ważyński

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna

Prezes	— adw. Zygmunt Kałapski
Wiceprezes	— „ Mirosław Napiórkowski

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący	— adw. Henryk Pietrasiuk.
----------------	---------------------------

Izba poznańska

W dniu 15 kwietnia 1967 r. obradowało w Poznaniu Zgromadzenie Delegatów Poznańskiej Izby Adwokackiej.

Na Zgromadzenie przybyli: przedstawiciel KC PZPR tow. Jan Syty, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości dyrektor Maria Matwinowa, Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Henryk Paluszyński, przedstawiciel KW PZPR tow. Romuald Sobolewski, przedstawiciel ZSL Marian Król, przedstawiciel SD Stefan Słoniński, Prezes Sądu Wojewódzkiego Stanisław Fornalik, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej w Poznaniu ob. Irena Skwiecińska, Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Poznaniu dr Zenon Kłafkowski.

Obradom przewodniczył adwokat Stefan Jauksz.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej w Poznaniu złożył dziekan Rady adw. S. Maciejewski, sprawozdanie Komisji Rewizyjnej adw. Stanisław Preiss. Po

złożeniu sprawozdań wywiązała się żywa dyskusja dotycząca pracy zawodowej adwokatów.

Adwokat Janusz Waliszewski poruszył bardzo istotny problem dotyczący lokali zespołów adwokackich, sprawę ferii dla adwokatów, jak również sprawę obron z urzędu. Zdaniem mówcy Rada Adwokacka powinna za pośrednictwem Naczelnej Rady Adwokackiej poczynić odpowiednie starania, by obrony z urzędu były płatne, i to zarówno karne jak i cywilne.

Adwokat Zbigniew Lewecki postulował ufundowanie tablicy pamiątkowej ku czci prawników ofiar II wojny światowej, przy czym tablica ta powinna być umieszczona na filarze Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Adwokat Jan Bartoszewicz zgłosił wniosek o przeanalizowanie szkolenia radców prawnych-adwokatów.

Adwokat Teofil Motyliński domagał się poprawy bytu aplikantów adwokackich, w szczególności nowo egzaminowanych adwokatów, by w ten sposób zatrzymać ich w pracy w adwokaturze.

Adwokat dr Jan Sajdak wyraził pogląd, że należy wciągać do pracy w Radzie Adwokackiej młodszych kolegów adwokatów.

Adwokat dr S. Wąsowicz postulował, by adwokaci emeryci mogli dorobić do swej renty miesięcznie co najmniej 1250 zł oraz by Rada Adwokacka poczyniła starania w Sądzie Najwyższym w sprawie ujednoczenia orzecznictwa sądowego.

Sekretarz Naczelnej Rady adw. H. Paluszyński wyraził pogląd, że Izba poznańska uczyniła b. dużo dla społeczeństwa, że postulaty wysuwane przez adwokatów są realne i że należy je realizować w ramach ustawy o ustroju adwokatury.

W dalszej części dyskusji wzięła udział przedstawicielka Min. Spraw. dyr. M. Matwinowa oraz przedstawiciel KC PZPR tow. J. Syty, którzy podkreślili, że kluczem do pracy adwokatury jest polepszenie stylu pracy adwokatów w myśl ustawy o ustroju adwokatury. Ponadto tow. Syty na zakończenie swego przemówienia stwierdził, że ustępująca Rada Adwokacka dobrze pracowała i życzył Zgromadzeniu wybrania nowej Rady równie dobrej jak poprzednia.

Po zakończeniu dyskusji Zgromadzenie jednomyślnie udzieliło Radzie Adwokackiej absolutorium.

Przewodniczący Komitetu Frontu Jedności Narodu adwokat dr Jan Sajdak odczytał listę kandydatów do Rady Adwokackiej oraz zgłoszone z sali dalsze kandydatury.

Następnie delegaci dokonali wyboru Komisji Skrutacyjnej, po czym przystąpiono do tajnego głosowania, w wyniku którego dokonano wyboru do Rady Adwokackiej.

Nowo wybrana **Rada Adwokacka** ukonstytuowała się w dniu 21.IV.1967 r. następująco:

Dziekan	— adw. Stanisław Maciejewski
Wicedziekan	— „ Stanisław Wąsowicz
Skarbnik	— „ Witold Trojanowski
Sekretarz	— „ Tadeusz Połomski
Rzecznik	— „ Leon Teresiński
Członek	— „ Tadeusz Osiński
	— „ Kazimierz Sikorski
	— „ Wincenty Kępiński
	— „ Alojzy Macholz
	— „ Tadeusz Jeske

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna:

Prezes — adw. Andrzej Olek
Wiceprezes — „ Kazimierz Rankowski

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący — adw. Stanisław Preiss

Izba warszawska

Wiosenna sesja egzaminacyjna. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała w czerwcu br. wiosenną sesję egzaminu adwokackiego. Do egzaminu tego przystąpili aplikanci adwokacy oraz radcowie prawni, łącznie 9 osób. Sześć z tych osób złożyło egzamin z wynikiem pozytywnym.

Izba wrocławska

W dniu 30 kwietnia 1967 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu. W Zgromadzeniu wzięło udział 129 delegatów, reprezentujących 31 zespołów adwokackich Izby oraz 63 adwokatów nie wykonujących zawodu.

Zgromadzenie otworzył dziekan adw. Jan Chmielnikowski, który powitał przybyłych na Zgromadzenie gości: przedstawiciela Prezydium NRA — Sekretarza NRA adw. Henryka Paluszyńskiego, przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości — radcę mgra Kazimierza Strzepka, członka Egzekutywy KW PZPR we Wrocławiu — prof. dra Józefa Fieme, Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR we Wrocławiu — mgra Jacka Cieślaka, Sekretarza WK ZSL we Wrocławiu — mgra Franciszka Nowackiego, Wiceprezesa Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu — mgra Mariana Kornafela, Zastępcę Prokuratora Wojewódzkiego — mgra Bronisława Michnowicza oraz biorących udział w Zgromadzeniu delegatów.

Zgromadzenie wybrało przewodniczącym zebrania adw. Ireneusza Komorowskiego.

Po złożeniu sprawozdania Rady Adwokackiej przez dziekana adw. Jana Chmielnikowskiego, a sprawozdania Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej przez prezesa adw. Jerzego Kasprzyckiego oraz po zreferowaniu budżetu skarbnika adw. Z. Piekarskiego, zabrał głos przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Feliks Rembieliński i przedstawił wnioski o udzielenie ustępującej Radzie absolutorium.

Następnie rozpoczęła się dyskusja nad sprawozdaniami, w której wzięli udział: wicedziekan Rady adw. Stanisław Afenda, adw. Kazimierz Grzegorzczak, członek Egzekutywy KW PZPR we Wrocławiu prof. dr Józef Fiema, adw. Adam Steizer, adw. Aniela Serwacka, adw. Krzysztof Żmudziński, wicedziekan Rady adw. Marian Kuskowski, Sekretarz NRA adw. Henryk Paluszyński, radca Ministerstwa Sprawiedliwości mgr Kazimierz Strzepak oraz wiceprezes Sądu Wojewódzkiego mgr Marian Kornafel. Dyskutanci poruszyli w swoich wypowiedziach szereg problemów, a w szczególności:

- zagadnienie współpracy z sądami i prokuraturami,
- kwestię terenowego rozmieszczenia adwokatów w zespołach z podkreśleniem potrzeby dostosowywania liczby adwokatów do zapotrzebowania na pomoc prawną,

- dalszą poprawę sytuacji lokalowej dla zespołów adwokackich,
- sprawy doskonalenia zawodowego,
- zwiększenie opieki i współpracy z adwokatami-radcami prawnymi,
- kontynuowanie prowadzenia klubu dyskusyjnego z zakresu bieżących zagadnień politycznych,
- powołanie rzecznika prasowego dla informowania społeczeństwa o działalności zawodowej i społecznej Izby Adwokackiej,
- kontynuowanie zasady bezpośredniości w pracy Rady Adwokackiej oraz zacieśniania więzi pomiędzy Radą Adwokacką a zespołami,
- zwiększenie udziału adwokatów w postępowaniu przygotowawczym w sprawach karnych,
- zagadnienia socjalno-bytowe adwokatów.

Dyskutanci pozytywnie ocenili działalność ustępujących organów adwokatury.

Następnie Zgromadzenie Delegatów dokonało wyboru nowych organów samorządowych Izby Adwokackiej. W wyniku wyborów **Rada Adwokacka** została wybrana i ukonstytuowała się następująco:

Dziekan	— adw. Jan Chmielnikowski
Wicedziekani	— adw. Stanisław Afenda
	— adw. Marian Kuskowski
Sekretarz	— adw. Henryk Kazimierski
Skarbnik	— adw. Zbigniew Piekarski
Rzecznik Dysc.	— adw. Kazimierz Koziorowski
Członkowie	— adw. Franciszek Ćwikowski
	— adw. Andrzej Kiszka
	— adw. Zdzisław Puniewski
	— adw. Krzysztof Żmudziński

Prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej	— adw. Jerzy Kasprzycki
Wiceprezesa	— adw. Jan Anastasiu
	— adw. Kazimierz Głowacki
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej	— adw. Władysław Kawka

Izba zielonogórska

Dnia 16 kwietnia 1967 r. obradował Zjazd Delegatów Zielonogórskiej Izby Adwokackiej. W charakterze zaproszonych gości byli obecni: delegat Ministra Sprawiedliwości sędzia Kazimierz Strzępek, Wiceprezes NRA adw. Tadeusz Gierzyński, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Zielonej Górze tow. Piotr Stećko, przedstawiciel Wojew. Komitetu ZSL Józef Żołnierkiewicz, przedstawiciel Woj. Komitetu SD Jerzy Jankowski, przedstawiciel Wojew. Komitetu Frontu Jedności Narodu poseł Zdzisław Drewka, Prezes Sądu Wojewódzkiego Mieczysław Piosik, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej prokurator Albert Pawłowski.

Po otwarciu Zjazdu i przyjęciu porządku obrad zostały złożone sprawozdania z działalności Rady Adwokackiej, Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej i Komisji Rewizyjnej.

Przed rozpoczęciem dyskusji poseł Drewka wręczył odznaki Tysiąclecia Państwa Polskiego adw. Irenie Barszczewskiej-Kosik, adw. Stefanowi Cieślakowi i adw. Feliksowi Plaszczykowi.

W dyskusji zabierali głos zaproszeni goście i delegaci. Poruszano sprawy dotyczące zespołów adwokackich, w szczególności dyżurnych punktów pomocy prawnej, lokali, świadczeń z tytułu ubezpieczeń, obron z urzędu i pracy społecznej adwokatów. Zwracano też uwagę na inne aktualne problemy, które wyłaniają się w toku realizacji ustawy o ustroju adwokatury. Ponadto dyskutanci wypowiedzieli się, by przyszła Rada interesowała się socjalno-bytowymi problemami adwokatury.

Po zgłoszeniu listy kandydatów FJN, z sali zgłoszono jeszcze 4 kandydatów (jedynie do Rady Adwokackiej). Spośród tych kandydatów dwóch zostało wybranych na zastępców członków Rady.

Na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia br. nowa **Rada Adwokacka** ukonstytuowała się w sposób następujący:

Dziekan	— adw. Mikołaj Uziowski
Wicedziekan	— adw. Eugeniusz Stankiewicz
Sekretarz	— adw. Józef Leonowicz
Skarbnik	— adw. Ewald Soroko
Rzecznik dysc.	— adw. Stefan Cieślak
Członek Rady	— adw. Wojciech Kotas
Prezes Woj. Komisji Dyscyplinarnej	— adw. Antoni Wojtowicz
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej	— adw. Henryk Paczkowski.